726/05

Den 1. juni 2005 blev i sag nr. 65.394:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager ved Københavns Retshjælp over, at selskabet anser ydelser hidrørende fra tiden før 2002 for forældet.

Selskabet har afvist at yde klageren forsikringsdækning for tiden før den 1/1 2002 under henvisning til, at kravet efter forsikringsaftalelovens § 29 er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren lider af anoreksi.

Klageren, der er født i 1975, oplyser i klageskrivelsen, at hun i 1999 blev sygemeldt, og at hun i 2003 blev tilkendt offentlig pension. Selskabet har udbetalt hende ydelser fra 2002, men afviser at betale ydelser fra et tidligere tidspunkt, idet disse er forældet. Klageren gør gældende, at de omtvistede ydelser ikke er forældet, uanset hun først den 16/3 2004 foretog anmeldelse til selskabet. Til støtte herfor gør hun gældende, at hun ikke på et tidligere tidspunkt var bevidst om, at hun havde et krav mod selskabet.

Klagerens repræsentant har ved skrivelse af 6/1 2005 nærmere redegjort for sagen således:

> "Vores klient blev december 1999 indlagt på et psyko- og miljø/terapeutisk 5-døgnsafsnit på baggrund af et voldsomt vægttab og diverse personlige problemer

(Lægebrev af 28. januar 2000 …). 1 perioden 2000 til 2003 gennemgik vores klient behandling for spiseforstyrrelse (Borger/bemærkninger, A. Kommune … Lægejournal A. Kommune, bilag 3, Henvisningsdiagnose … anmodning om statusattest og statusattest …). Som det fremgår af de vedlagte dokumenter, særligt bilag 3, s. 1, har behandlingsforløbet været kaotisk og diagnosen på intet tidspunkt klar. Som det videre fremgår, har det langt frem i forløbet været usikkert, hvorvidt vores klient igen ville kunne varetage et arbejde.

Ved A. Kommunes brev af 9. maj 2003 blev vores klient efter ansøgning bevilget førtidspension med virkning fra 1. juni 2003 ... Den 30. marts 2004 anmeldte vores klient tab af erhvervsevne til Danica Pension, med krav om udbetaling af erstatning derfor (kopi af anmeldelse haves ikke). Ved brev af 11. maj 2004 meddelte Danica Pension, at vores klient var berettiget til erstatning, men at ydelsen f.s.v.a. 1999 var forældet med udgangen af 2001 og ydelsen for 2001 var forældet ved udgangen af 2003. Det nævnes ikke hvorvidt ydelsen for 2000 er forældet. Danica Pension henviste herved til den 2-åriige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29 ... Ved brev af 27. maj 2004 rettede Retshjælpen på vegne vores klient henvendelse til Danica Pension med indsigelse mod afgørelsen. Retshjælpen anførte, at vores klient ikke har haft kendskab til sin sygdoms omfang, førend hun tildeltes førtidspension i maj 2003, og forældelsen efter Forsikringsaftalelovens § 29 derfor ikke løber før denne dato ... Ved brev af 9. juni 2004 meddelte Danica Pension, at man fastholdt at ydelsen var forældet forud for 2003, dog nu med den begrundelse af forsikringsbetingelserne indeholder en 1-årig forældelsesfrist. Samtidig meddeltes dog en kulancemæssig tildeling af dækning for perioden efter 1. januar 2002 ... Ved brev af 24. juni 2004 bad Retshjælpen Danica Pension dokumentere at en kortere forældelsesfrist end den lovmæssige 2-årige, var vedtaget mellem parterne under overholdelse af formkravene i Forsikringsaftalelovens § 30, stk. 1 .... Ved brev af 8. juli 2004 anførte Retshjælpen, at idet vores klient først er bevilget førtidspension med virkning fra 1. juli 2003, bør hun være berettiget til fuld erstatning uanset om en 1-årig eller 2-årig forældelsesfrist gælder ... Ved brev af 9. juli 2004 (der må antages at have krydset Retshjælpens brev af 8. juli s.å.) vedlægger Danica Pension forsikringsbetingelserne og anfører hvor i disse, den kortere forældelsesfrist er at finde. Danica Pension svarer derimod ikke på, hvordan og hvornår denne frist er vedtaget, og hvorvidt

formkravene i Forsikringsaftalelovens § 30, stk. 1 er overholdt ... Ved brev af 5. august 2004 fastholdt Retshjælpen endnu en gang at kravet ikke er forældet, uanset valg af forældelsesfrist ...

På ovenstående baggrund fastholdes således,
at Forsikringsaftalelovens § 29 hjemler en 2-ånig forældelsesfrist, der kun kan fraviges under kvalificerede omstændigheder, jf. Forsikringsaftalelovens § 30, stk. 1, hvilket ikke er sket
og,
at vores klient ikke kan siges at have haft kendskab til sit krav før tidligst den 9. maj 2004 hvor hun tildeltes førtidspension, og det således stod klart at der ikke var nogen umiddelbar udsigt til at genoptage erhvervsarbejde.

Vores klient er derfor berettiget til udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne for perioden fra 1999 til 2001."

Selskabet har ved skrivelse af 2/3 2005 til nævnet redegjort for sin afgørelse således:

"I marts 2004 modtager vi en anmeldelse, hvoraf det fremgår, at W.W. lider af anoreksi, samt at hun har fået tilkendt offentlig førtidspension, Pensionen er tilkendt fra den 1. juni 2003. Vi indhenter kopi af A. Kommunes lægeoplysninger, der ligger til grund for pensionskendelsen.

Den 11. maj 2004 skriver vi til W.W., at hun er berettiget til udbetaling ved tab af erhvervsevne fra den 1. januar 2002 til den 1. maj 2008, hvor hendes pensionssag bliver genoptaget i kommunen. Samtidig gør vi opmærksom på, at krav før 1. januar 2002 er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

Den 14. maj 2004 modtager vi brev fra Københavns Retshjælp, der ikke er enig i, at W.W.'s krav er forældet, da hun ikke har haft kendskab til omfanget af sin sygdom, før hun bliver tilkendt offentlig førtidspension.

Den 9. juni 2004 fastholder vi, at W.W.'s krav er forældet. Samtidig oplyser vi, at der i henhold til forsikringsbetingelserne er en 1-årig forældelsesfrist. Det betyder, at der

først sker udbetaling fra anmeldelsestidspunktet, når der rejses krav om udbetaling, efter der er forløbet 1 år. Vi har imidlertid i dette tilfælde besluttet at fravige den 1-årige forældelsesfrist og alene anvende Forsikringsaftalelovens regler.

Hen over sommeren korresponderer vi med Københavns Retshjælp, der hævder, at W.W. først har kendskab til sit krav, da hun bliver tilkendt førtidspension, mens vi fastholder, at det ikke er pensionstilkendelsen, der er afgørende for kravet.

Forsikredes klage

W.W. v/Københavns Retshjælp klager over, at vi har gjort forældelse gældende, da hun mener, at hun først har kendskab til sit krav, da hun bliver tilkendt førtidspension i maj 2003. Endvidere mener Københavns Retshjælp, at Danica Pension ikke kan fravige Forsikringsaftalelovens § 29, jf. samme lovs §30 stk. 1.

Danica Pensions afgørelse

Til klagen skal vi oplyse, at vi fastholder vores afgørelse.

I henhold til forsikringsbetingelserne deles behandling af en ansøgning om udbetaling ved tab af erhvervsevne op i to kategorier: midlertidig erhvervsudygtighed og varig tab af erhvervsevne.

Ved midlertidig erhvervsudygtighed vurderer vi, om den forsikrede er ude af stand til at passe sit nuværende arbejde. Reglerne om midlertidig erhvervsudygtighed anvendes som regel højst i 18 måneder, hvorefter vi vurderer det varige tab af erhvervsevne.

Det betyder, at den forsikrede ikke først har et krav, når det varige erhvervsevnetab kan vurderes. Vi fastholder, at eventuelle krav på ydelser fra før 1. januar 2002 er forældede, fordi W.W. vidste, at hun havde en forsikring, og hun vidste, at hun var erhvervsudygtig og dermed måtte have et krav, som hun burde have anmeldt. Vi har i øvrigt ikke taget stilling til, i hvilken periode hun ville være berettiget til udbetaling, hvis hun havde anmeldt sit krav rettidigt.

Den 1-årige forældelsesfrist - som vi i øvrigt har valgt ikke at anvende - er i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 30 stk. 2."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Krav om udbetaling af forsikringsydelsen i tilfælde af midlertidig uarbejdsdygtighed eller varigt tab af arbejdsevne skal fremsættes inden 1 år efter det tidspunkt, da forsikringstageren får kundskab om de omstændigheder, der begrunder kravet. Forsikringen omfatter ikke dækning for tiden forud for fremsættelsen af kravet, hvis dette først rejses efter, at der er forløbet 1 år."

Nævnet udtaler:

Efter det oplyste om klagerens forhold finder nævnet, at der ikke er grundlag for at antage, at hun har været ude af stand til at foretage anmeldelse af sit krav tidligere end sket. Herefter finder nævnet, at klagerens krav for perioden forud for 1/1 2002 er forældet, jf. den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson